

Hanna-meui

*Was 't gister, of vuur zovöl jôar,
dôar by dat ôole boerderyken?
Nen fiesterigen môrgen-newwel
lei zich daal ôp 't laand.
Dôw zats gehoekerd ôp 'n dreepoot
ik stun an de kaant
en heurdn de melk in 'n emmer struln.
"t Is wal goed met Myken
et beest gef duftig melk, wat dat betreft
he'w rechtevooft gin klaagn....."
zei's by dy zölvn, en doo's et leug has trokn
gafs et met de haand nen kliesterd ôp 'n äers.
Dan sökkeldn wy duur 't weidelaand:
mien Hanna-meui vuur-ôp
en ik d'r achter-àn as peerd en waagn.
Zo leup ik dy mär nôa, van 't iemenschoer
van Messlers Jannöäkn nôar 't Assinksvolk
wôar nôw nog 't slachthoes steet.
Nôa zó-en-zóvöl jôar haal 'k my dat almôal
zó nog vuur den geest.....
En, of's mien mooder wajs, lei's diene hand
vaak op mien köpken
en zei's 'n vrêndlik weurdken,
wa'k doo mangs nich kôn begriepen.....
Was dat nôw gister.....? Of..... vuur zóvöl jôar?
Och, dat lôat hèn, wat in et härt
word schrevven by 'n keend, geleuf mär
dat et dat nich weer verget:
al hef 't den zin dôarvan nog nich verstôan:
nôa jôaren zal den zin wal riepen!*

Noot:

Dit gedicht is geschreven door Johan Buursink (* 1908 - † 1993) en oorspronkelijk gepubliceerd in 'n *Sliepsteen* (nr. 41), periodiek van de Stichting Sociëteit Enschede-Lonneker.